

Sygn. VUa 23/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 listopada 2017 roku

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Piotrkowie Trybunalskim,

Wydział V w składzie:

Przewodniczący: SSO Beata Łapińska (spr.)

Sędziowie: SSO Magdalena Marczyńska

SSO Urszula Sipińska-Sęk

Protokolant: st.sekr.sądowy Marcelina Machera

po rozpoznaniu w dniu 9 listopada 2017 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie

sprawy z wniosku K. K. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o zasiłek chorobowy

na skutek apelacji wnioskodawczynie K. K. (1) od wyroku Sądu Rejonowego IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Piotrkowie Tryb.

z dnia 15 marca 2017r. sygn. IV U 19/17

oddala apelację.

Sygn. akt Ua 23/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 14 listopada 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. w sprawie nr (...), (...), (...), (...), (...), (...) odmówił wnioskodawczynie K. K. (1) prawa do przeliczenia podstawy wymiaru zasiłku chorobowego przysługującego z tytułu zatrudnienia w (...) w G., za okres od 1 września 2014r. do 19 grudnia 2014 roku oraz jego dopłaty. W uzasadnieniu ZUS wskazał, że pracę w (...) w G. K. K. (1) podjęła od 1września 2007r., a na podstawie art.19 ust.1 KN na rok szkolny 2013/2014 została przeniesiona do pracy w pełnym wymiarze w Szkole (...) w G.. Od 1września 2014 roku nastąpił powrót wnioskodawczynie do pracy w Gimnazjum w G.. Tym samym do podstawy wymiaru zasiłku przysługującego od 1 września 2014 roku nie należy przyjmować wynagrodzenia osiągniętego w Szkole (...) w G. . Zdaniem ZUS umowa nie została rozwiązana, a ustalone zostały jedynie nowe warunki pracy i płacy. Zmiana pracodawcy nie miała miejsca, a zmienił się jedynie płatnik składek dokonujący rozliczeń z ZUS.

W dniu 19 grudnia 2016 roku ubezpieczona wniosła odwołanie od powyższej decyzji , domagając się jej zmiany, poprzez ustalenie, że podstawę przeliczenia wymiaru zasiłku chorobowego za okres od 1 września 2014 do 19 grudnia 2014 roku, stanowi przeciętne miesięczne wynagrodzenie wypłacone za okres 12 miesięcy kalendarzowych

poprzedzających miesiąc, w którym powstała niezdolność do pracy, czyli okres od sierpnia 2013 roku do sierpnia 2014 roku.

Wnioskodawczyni zarzuciła ZUS, iż ten naruszył art. 36 ust. 1, 2 i 4 ustawy zasiłkowej ustalając podstawę wymiaru na podstawie wynagrodzenia z Gimnazjum z pominięciem wynagrodzenia w Szkole (...) oraz art. 67 ust. 1 i 3 ustawy uznając, że roszczenie zgłoszone przez wnioskodawczynię jest przedawnione, art. 67 ust. 4 ustawy zasiłkowej poprzez jego niezastosowanie w sytuacji, gdy wnioskodawczyni zgłosiła wniosek o wypłatę zasiłku w terminie, a jego nie wypłacenie jest następstwem błędu organu rentowego.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniosł o jego oddalenie podnosząc, że zaskarżona decyzja jest prawidłowa.

Wyrokiem z dnia 15 marca 2017 roku, wydanym w sprawie o sygn. akt IVU19/17 Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie ubezpieczonej.

Podstawę rozstrzygnięcia stanowiły następujące ustalenia faktyczne i rozważania prawne Sądu Rejonowego:

Wnioskodawczyni K. K. (1) w 2009r. została zatrudniona w Gimnazjum w G. na stanowisku nauczyciela w wymiarze 1/2 etatu. Od 1 września 2013 roku została przeniesiona do pracy w Szkole (...) w G. na okres do 31 sierpnia 2014r., gdzie pracowała na całym etacie. Przeniesienie nastąpiło na podstawie art. 19 Karty Nauczyciela, który stanowi, że uprawnienie do przeniesienia nauczyciela na czas określony do innej placówki ma organ prowadzący te placówki. Po okresie przeniesienia, nauczyciel powraca do swojej poprzedniej placówki oświatowej, a zatem rozwiązanie stosunku pracy nie następuje.

W okresie od 9 maja 2014 roku K. K. przebywała na zwolnieniach lekarskich.

Do dnia 31 sierpnia 2014r. wnioskodawczyni otrzymywała zasiłek chorobowy liczony od wynagrodzenia uzyskiwanego w Szkole (...), czyli od zatrudnienia na całym etacie, a od 1 września 2014 roku zasiłek był liczony od 1/2 etatu.

W dniu 14 marca 2016 roku wnioskodawczyni złożyła w ZUS pismo dotyczące sposobu wyliczenia jej zasiłku chorobowego w 2014 roku. ZUS nie wydał decyzji, ale wysłał do K. K. pismo określające stanowisko organu rentowego w przedmiocie wysokości zasiłku chorobowego wnioskodawczyni po powrocie do pracy w Gimnazjum.

Dnia 19 października 2016 roku wnioskodawczyni złożyła do ZUS pismo zawierające wniosek o wydanie decyzji dotyczącej przeliczenia podstawy wymiaru zasiłku chorobowego.

Decyzją z dnia 14 listopada 2016 roku ZUS odmówił wnioskodawczyni prawa do przeliczenia podstawy wymiaru zasiłku chorobowego.

Powyższe ustalenia faktyczne Sąd Rejonowy poczynił w oparciu o okoliczności, które uznał za bezsporne jak również w oparciu o zgromadzone w sprawie materiały dowodowe.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy uznał odwołanie wnioskodawczyni za niezasadne i jako takie oddalił.

Sąd Rejonowy przywołał treść art. 19 § 1 Karty Nauczyciela, zgodnie z którym w razie konieczności zapewnienia szkole obsady na stanowisku nauczyciela z wymaganymi kwalifikacjami, odpowiadającymi potrzebom programowym szkoły, organ prowadzący szkołę może przenieść nauczyciela zatrudnionego na podstawie mianowania do tej szkoły – bez zgody nauczyciela na okres nie dłuższy niż 3 lata z prawem powrotu na uprzednio zajmowane stanowisko. Takie przeniesienie nauczyciela do innej szkoły nie powoduje rozwiązania umowy o pracę z dotychczasowym pracodawcą i nawiązanie stosunku pracy z nowym pracodawcą. Zmianie ulega jedynie treść istniejącego stosunku pracy. Nauczyciel kontynuuje świadczenie pracy na zmienionych, a nie nowych warunkach. Kontynuacji podlegają wszystkie nabyte uprawnienia.

W czasie ubezpieczenia z tytułu wykonywania pracy w Szkole (...) w G. od dnia 19 maja 2014r. wnioskodawczyni stała się niezdolna do pracy z powodu choroby przypadającej w okresie ciąży i niezdolność trwała do dnia 19 grudnia 2014r. Przy ustalaniu podstawy wymiaru zasiłku za okres od 1 września 2014r. do 19 listopada 2014r. ma zastosowanie art.36 ust.4 ustawy zasiłkowej, mimo że nie uległ zmianie pracodawca. A zgodnie z nim podstawę wymiaru zasiłku ustala się z uwzględnieniem wynagrodzenia uzyskanego u płatnika składek w okresie nieprzerwanego ubezpieczenia chorobowego w trakcie którego powstała niezdolność do pracy. Dlatego przy ustalaniu podstawy wymiaru zasiłku za okres od 1 września 2014r. z tytułu zatrudnienia w Gimnazjum zgodnie z art.37 ust. 1 i 2 ustawy przyjmuje się wynagrodzenie przysługujące wnioskodawczyni w Gimnazjum, nie należy do ustalania podstawy przyjmować wynagrodzenia z tytułu zatrudnienia w Szkole (...). Ponadto roszczenie o przeliczenia zasiłku wnioskodawczyni zgłosiła dnia 21 października 2016r., a więc po upływie 6 miesięcy od ostatniego dnia wymienionego okresu zasiłkowego (19 grudnia 2014r.).

Od 1 września 2009 roku wnioskodawczyni jest zatrudniona w Gimnazjum w G. na stanowisku nauczyciela, a od 22 sierpnia 2013r. ma stopień awansu zawodowego nauczyciela mianowanego. Od dnia 1 września 2013r. wnioskodawczyni została skierowana do pracy w Szkole (...) w G. na okres do 31 sierpnia 2014r. Zgodnie z art.19§1 KN w razie konieczności zapewnienia szkole obsady na stanowisku nauczyciela z wymaganymi kwalifikacjami odpowiadającymi potrzebom programowym szkoły, organ prowadzący szkołę może przenieść nauczyciela zatrudnionego na podstawie mianowania do tej szkoły – bez zgody nauczyciela na okres nie dłuższy niż 3 lata z prawem powrotu na uprzednio zajmowane stanowisko.

Zgodnie z treścią art. 36 ust.1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tj.Dz.u. 2014.159)który stanowi, że podstawę wymiaru zasiłku chorobowego, stanowi przeciętne wynagrodzenie wypłacone za okres 12 miesięcy kalendarzowych poprzedzających miesiąc, w którym powstała niezdolność do pracy., natomiast ustęp 4 „, podstawę wymiaru zasiłku ustala się z uwzględnieniem wynagrodzenia uzyskanego u płatnika składek w okresie nieprzerwanego ubezpieczenia chorobowego w trakcie którego powstała niezdolność do pracy. W myśl art.37 ust.1 ustawy -w przypadku powstania niezdolności do pracy przed upływem pełnego miesiąca kalendarzowego ubezpieczenia chorobowego, podstawę wymiaru zasiłku stanowi wynagrodzenie, które ubezpieczony. osiągnąłby, gdyby pracował pełny miesiąc kalendarzowy.

W oparciu o powyższe Sąd Rejonowy doszedł do przekonania, że okresie przebywania wnioskodawczyni na zwolnieniach lekarskich zakończył się okres jej przeniesienia do pracy w Szkole (...), a więc okres pracy na całym etacie, gdyż począwszy dnia 1 września 2014r. wnioskodawczyni była (nadal i wciąż) pracownikiem Gimnazjum w G. zatrudnionym na 1/2 etatu.

Normy określające zasady naliczania zasiłku, ustalania podstawy wymiaru tego zasiłku, jako podstawową zasadę wskazują, że zasiłek jest ustalany na podstawie wynagrodzenia z okresu poprzedzającego niezdolność do pracy, a zatem zmiany wynagrodzenia w tym okresie mają wpływ na wysokość zasiłku i są uwzględniane w podstawie wymiaru zasiłku. Sąd Rejonowy podkreślił, że mówiąc „zmiany” chodzi o wszystkie zmiany, również te, które skutkują obniżeniem wysokości wynagrodzenia.

Podstawową zasadą świadczeń ubezpieczeniowych jest to, że mają one charakter alimentacyjny, zastępują wynagrodzenie, którego osoba ubezpieczona nie jest w stanie uzyskać z powodu niezdolności do pracy. Zasiłek jest świadczeniem wtórnym w stosunku do wynagrodzenia.

Przy uwzględnieniu wyżej wymienionych zasad Sąd Rejonowy uznał za niesporne, że od 1 września 2014r. K. K. osiągałaby wynagrodzenie z tytułu zatrudnienia na 1/2 etatu., a nie na całym etacie, a tym samym zasiłek chorobowy nie może więc być liczony od wynagrodzenia, jakiego wnioskodawczyni w tym czasie nie osiągałaby, gdyby pracowała. Dlatego też Sąd Rejonowy doszedł do przekonania, że decyzja ZUS, który za podstawę wymiaru zasiłku przyjął wynagrodzenie z 1/2 etatu jest decyzją właściwą i z tych powodów odwołanie K. K. (1) oddalił.

Powyższy wyrok zaskarżyła apelacją w całości wnioskodawczyni, reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika – radcę prawnego, zarzucając zaskarżonemu wyrokowi naruszenie przepisów prawa materialnego:

- przepis art.36 ust. 1 ust. 2 i ust. 4 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku(tj.z 7 marca 2016r) o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa poprzez uznanie, iż ustalenie podstawy wymiaru zasiłku przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w oparciu o wynagrodzenie uzyskane przez ubezpieczoną z tytułu zatrudnienia w Gimnazjum w G. z pominięciem wynagrodzenia uzyskiwanego przez ubezpieczoną w Szkole (...) w G. jest prawidłowe;

- przepisu art. 37 ust. 1 wyżej wskazanej ustawy poprzez uznanie, iż niezdolność do pracy ubezpieczonej powstała przed upływem pełnego miesiąca kalendarzowego ubezpieczenia chorobowego przez co podstawę wymiaru zasiłku chorobowego stanowiło wynagrodzenie , jakie ubezpieczona osiągnęła, gdyby pracowała miesiąc , pomimo, że została zachowana ciągłość ubezpieczenia i tożsamość podmiotu zatrudniającego (pracodawcy);

- przepisu art. 40 wyżej wskazanej ustawy poprzez uznanie, iż podstawę wymiaru zasiłku chorobowego ubezpieczonej stanowi wynagrodzenie ustalone dla nowego wymiaru czasu pracy, a przez to nieuwzględnienie przy ustalaniu wysokości zasiłku ubezpieczonej okresu zatrudnienia w Szkole (...) w G. , pomimo , że została zachowana ciągłość ubezpieczenia i tożsamość podmiotu zatrudniającego (pracodawcy)

W oparciu o tak skonstruowane zarzuty wniosła o :

- zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienie odwołania ubezpieczonej;

- zasądzenie zwrotu kosztów postępowania , w tym zwrotu kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu odwoławczym według norm przepisanych .

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja wnioskodawczyni jest bezzasadna albowiem wszystkie zawarte w niej zarzuty okazały się chybione.

Zasady dotyczące ustalania wymiaru zasiłku chorobowego reguluje m.in. art. 36 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2016 r., poz. 372 ze zm.). Zgodnie z ust. 1 powyższego przepisu podstawę wymiaru zasiłku chorobowego przysługującego ubezpieczonemu będącemu pracownikiem stanowi przeciętne miesięczne wynagrodzenie wypłacone za okres 12 miesięcy kalendarzowych poprzedzających miesiąc, w którym powstała niezdolność do pracy, natomiast ust. 4 stanowi, iż podstawę wymiaru zasiłku chorobowego ustala się z uwzględnieniem wynagrodzenia uzyskanego u płatnika składek w okresie nieprzerwanego ubezpieczenia chorobowego, w trakcie którego powstała niezdolność do pracy.

Ograniczenie się wyłącznie do literalnej wykładni tego przepisu wskazywałoby na trafność apelacji. W przedmiotowym stanie faktycznym niezwykle ważną jednak okolicznością jest fakt zmiany płatnika składek.

Przenosząc powyższe na grunt analizowanej sprawy warto zaznaczyć, iż ustalenia faktyczne są bezsporne. Z lektury akt wynika bowiem , iż od 2009 r. do dnia 31 sierpnia 2013 r. K. K. (1) zatrudniona była na stanowisku nauczyciela mianowanego w Gimnazjum w G. w wymiarze połowy etatu.

Z dniem 1 września 2013 r. została przeniesiona do pracy na rok szkolny 2013/2014 r. do Szkoły (...) w G. na podatknie art. 19 Karty Nauczyciela.

Od dnia 9 maja 2014 r. do 19 grudnia 2014 r. wnioskodawczyni przebywała na zwolnieniu lekarskich z powodu ciąży.

Poza sporem jest, iż do dnia 31 sierpnia 2014 r. skarżąca otrzymywała zasiłek chorobowy liczony od wynagrodzenia osiągniętego w Szkole (...) gdzie była zatrudniona na cały etat, zaś od 1 września 2014 r. od wynagrodzenia jakie uzyskiwałaby w Gimnazjum w G., gdzie gdyby powróciła z dniem 1 września 2014 r. pracowałaby w połowie wymiaru czasu pracy.

Jakkolwiek ma rację apelująca, iż przeniesienie nauczyciela w trybie art. 19 KN do innej szkoły nie powoduje rozwiązania dotychczasowego stosunku pracy to bez wątpienia zmienia się treść tego stosunku, zarówno co do zakresu obowiązków, a w wypadku skarżącej również w aspekcie wymiaru czasu pracy, gdyż przed przeniesieniem pracowała na pół etatu. Ma zatem rację Sąd Rejonowy, iż ulega zmianie treść istniejącego stosunku pracy.

Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 stycznia 2007 r. sygn. I PK 195/06 przywołany w apelacji wydany został w stanie faktycznym nie przystającym do przedmiotowej sprawy. Dotyczył on kwestii skutków prawnych przeniesienia nauczyciela w powyższym trybie i słusznie przyjął, iż stanowi on kontynuację dotychczasowego zatrudnienia, a to oznacza tylko, iż nie ma potrzeby rozwiązywania dotychczasowego stosunku pracy i nawiązywania nowego, co z punktu widzenia uprawnień pracowniczych ma doniosłe znaczenie gdyż gwarantuje nauczycielowi powrót do dotychczasowego pracodawcy i trwałość łączącego go z nim stosunku pracy. Nie można jednak tezy tej przenieść na grunt analizowanej sprawy, tj. w aspekcie przepisów z zakresu ubezpieczeń społecznych.

Ma w tej sytuacji rację organ rentowy, iż ustalając wysokość zasiłku chorobowego należy mieć na uwadze, iż w trakcie ubezpieczenia chorobowego niewątpliwie doszło do zmiany płatnika składek i nie może mieć w sytuacji prawnej skarżącej zastosowania przepis art. 36 ust.1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tj.Dz.u. 2014.159) który stanowi, że podstawę wymiaru zasiłku chorobowego, stanowi przeciętne wynagrodzenie wypłacone za okres 12 miesięcy kalendarzowych poprzedzających miesiąc, w którym powstała niezdolność do pracy.

Sąd Okręgowy podziela w tym zakresie pogląd Sądu Rejonowego, iż należy w tym wypadku zastosować przepis art. 36 ustęp 4 ustawy zasiłkowej, w którym to ustawodawca przesądził, że podstawę wymiaru zasiłku chorobowego ustala się od wynagrodzenia uzyskanego u płatnika składek w okresie nieprzerwanego ubezpieczenia chorobowego, w trakcie którego powstała niezdolność do pracy. Odwołanie się w tym przepisie do pojęcia „płatnika składek” usunęło wątpliwości związane z poprzednią redakcją przepisu co do zaliczenia wynagrodzenia uzyskiwanego u poprzedniego pracodawcy. Nie ma wątpliwości, że uwzględnia się wyłącznie wynagrodzenie ze stosunku pracy osiągnięte tylko u obecnego płatnika składek (chyba że następuje przejście zakładu w trybie art. 23.1 KP lub innych przepisów szczególnych, gdyż wtedy mamy do czynienia z ciągłością stosunku pracy). Zawsze chodzi o obecnego płatnika składek (dotyczy to również zasiłku za okres niezdolności do pracy powstałej po ustaniu zatrudnienia, gdyż i wtedy obliczenie podstawy wymiaru następuje od wynagrodzenia uzyskanego od dotychczasowego pracodawcy, skoro prawo do zasiłku wiąże się z zatrudnieniem u tegoż pracodawcy). Takie stanowisko zajął Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 25 października 2017 r. – II UK 400/17, a Sąd Okręgowy rozpoznając niniejszą sprawę w pełni podziela powyższe stanowisko.

Warto w tym miejscu zwrócić także uwagę, iż Sąd Najwyższy rozpoznawał podobną choć nie tożsamą sprawę, ale dotyczącą także m.in. zasad ustalania podstawy wymiaru zasiłku chorobowego w przypadku zmiany osoby pracodawcy (vide: wyrok SN z dnia 18 marca 2015 r. I UK 223/14). W sprawie tej wprawdzie niezdolność powstała u nowego pracodawcy, u którego zarobki były niższe, ale żądanie dotyczyło właśnie sposobu ustalenia wysokości podstawy wymiaru zasiłku chorobowego, tak aby podstawę dla jego ustalenia stanowiło przeciętne miesięczne wynagrodzenie wypłacone za okres 12 miesięcy kalendarzowych poprzedzających miesiąc, w którym powstała niezdolność do pracy, czyli to uzyskiwane u poprzedniego pracodawcy tak jak to wynika wprost z przepisu art. 36 ustęp 1 ustawy zasiłkowej.

Sąd Najwyższy w powołanej wyżej sprawie stanął na stanowisku, iż podstawę wymiaru zasiłku chorobowego ustala się z uwzględnieniem wynagrodzenia uzyskanego przez pracownika u tego pracodawcy, z którym łączy go stosunek pracy w okresie powstania niezdolności do pracy. W uzasadnieniu tego wyroku Sąd ten podkreślił, iż po zmianie pracodawcy podstawą wymiaru zasiłku chorobowego jest wynagrodzenie uzyskane przez pracownika u nowego pracodawcy. Zasiłek chorobowy rekompensuje bowiem utracone wynagrodzenia za pracę i nie może być kilkukrotnie

wyższy niż wynagrodzenie, które pracownik otrzymałby, gdyby nie chorował. Tym samym niezasadne było stanowisko ubezpieczonego, iż jako podstawę wymiaru zasiłku chorobowego należało przyjąć jego średnie wynagrodzenie z poprzednich 12 miesięcy.

Sąd Okręgowy w pełni podziela pogląd Sądu Najwyższego wyrażony na gruncie powołanej wyżej sprawy i choć dotyczy on odmiennego stanu faktycznego to bezsprzecznie wynika, z niego, iż w sytuacji zmiany osoby, która jest płatnikiem składek podstawę wymiaru zasiłku chorobowego stanowić będzie wynagrodzenie osiągnięte u płatnika składek (aktualnego pracodawcy). Nie można zgodzić się z apelującym, który także przywołuje powyższy wyrok, iż skoro stosunek pracy z Gimnazjum trwał pomimo przeniesienia skarżącej na rok szkolny 2013/2014 do Szkoły (...) w G. oznacza to, iż pracodawca się nie zmienił. Zagwarantowanie bowiem w tej sytuacji stabilności i trwałości stosunku pracy nie oznacza, iż w roku szkolnym, w którym skarżąca świadczyła pracę jako nauczyciel Szkoły (...) w G., jej zakres obowiązków, wymiar czasu pracy oraz obowiązek odprowadzania składek na ubezpieczenie społeczne spoczywał Gimnazjum w G.. Poza sporem bowiem jest, iż w tym okresie przełożonym powódki był Dyrektor Szkoły (...) w G., zaś szkoła ta była płatnikiem składek.

Sytuacja ta uległa zmianie z dniem 1 września 2014 r. kiedy to wnioskodawczyni powrócić miała po okresie przeniesienia do Gimnazjum w G. i do pracy w połowie wymiaru. Gdyby nie była wówczas niezdolna do pracy otrzymywałaby wynagrodzenie niższe niż w poprzednim miejscu pracy. Ustalenie więc w tej sytuacji jako podstawy wymiaru zasiłku chorobowego wynagrodzenia uzyskanego u poprzedniego płatnika składek godziłoby w cel tej instytucji, gdyż zgodnie z utrwalonym już poglądem w judykaturze zasiłek ten ma być rekompensatą utraconego wskutek choroby wynagrodzenia.

Zarzut naruszenia przepisu art. 36 ustęp 4 ustawy zasiłkowej poprzez jego zastosowanie okazał się w tej sytuacji bezzasadny.

Prawidłowo także organ rentowy przy ustaleniu podstawy wymiaru zasiłku chorobowego od 1 września 2014 r. na podstawie art. 37 ustęp 1 i 2 ustawy zasiłkowej przyjął wynagrodzenie przysługujące wnioskodawczyni z tytułu zatrudnienia w Gimnazjum i chybione są w tym zakresie zawarte w apelacji zarzuty naruszenia tegoż przepisu.

Z tych wszystkich względów Sąd Okręgowy uznał, iż zaskarżony wyrok odpowiada prawu, a apelacja wnioskodawczyni jako pozbawiona uzasadnionych podstaw prawnych musi zostać oddalona.

Dlatego też na podstawie art. 385 kpc orzekł jak w sentencji.